

Нисам оптимиста. Наслов књиге само нас све подсећа да одбројавање траје. Лично верујем да је размак измедју цифара велики и да је до нуле још далеко. Али се ка том, за њих нимало пријатном расплету, неумитно и све брже крећемо, каже у интервјуу за Нова.рс наш славни карикатуриста Душан Петричић.

Карикатуриста и илустратор Душан Петричић има нову књигу “10,9,8,7...” у издању Лагуне и не престаје да нервира ову власт. Неко каже да је бруталан, да често претерује, али он се не повлачи и мисија му је да Вучићу и овима око њега види ускоро леђа. Он “ревносно коментарише свакодневицу и одбројава наше дане”, каже се у најави његове књиге. Али да додамо, он нас непрестано суочава са оним што сви живимо и не да нам да предахнемо. Као да нам поручује да морамо стално да пратимо реалност, да би је у једном тренутку променили. Душан Петричић у интервјуу за Нова.рс каже да није имао дилеме које ће карикатуре одабрати за књигу.

– Будући да карикатуре радим само двапут недељно, а наша “весела” реалност затрпава ме темама на дневној основи, мало је тога било за бацање. У ових 120 страница књиге стало је, дакле, пет последњих година нашег друштвеног, економског, културног, укратко, цивилизацијског посртања.

Послали сте књигу на адресе водећих политичара на власти, Брнабићки, Вулину, Вучићу... Има ли одговора?

– Да, главним протагонистима ове књиге, која може да има и алтернативни наслов “Та дивна створења”, послао сам поштом по примерак са посветом: За успомену и дуго сећање. Не очекујем никакав одговор, нека се свако од њих, у складу са сопственом памећу, савешћу, поносом или стидом суочи са својим ликом у нимало искривљеном огледалу које им нудим. Као што рекох у посвети, ова нација ће их, нажалост, дуго памтити.

Нападају вас да су вам понекад карикатуре претеране, да прелазите границе, а ви кажете да никада ниједан карикатуриста није починио штету својом карикатуром. Међутим, овде је свака јача критика власти као издаја.

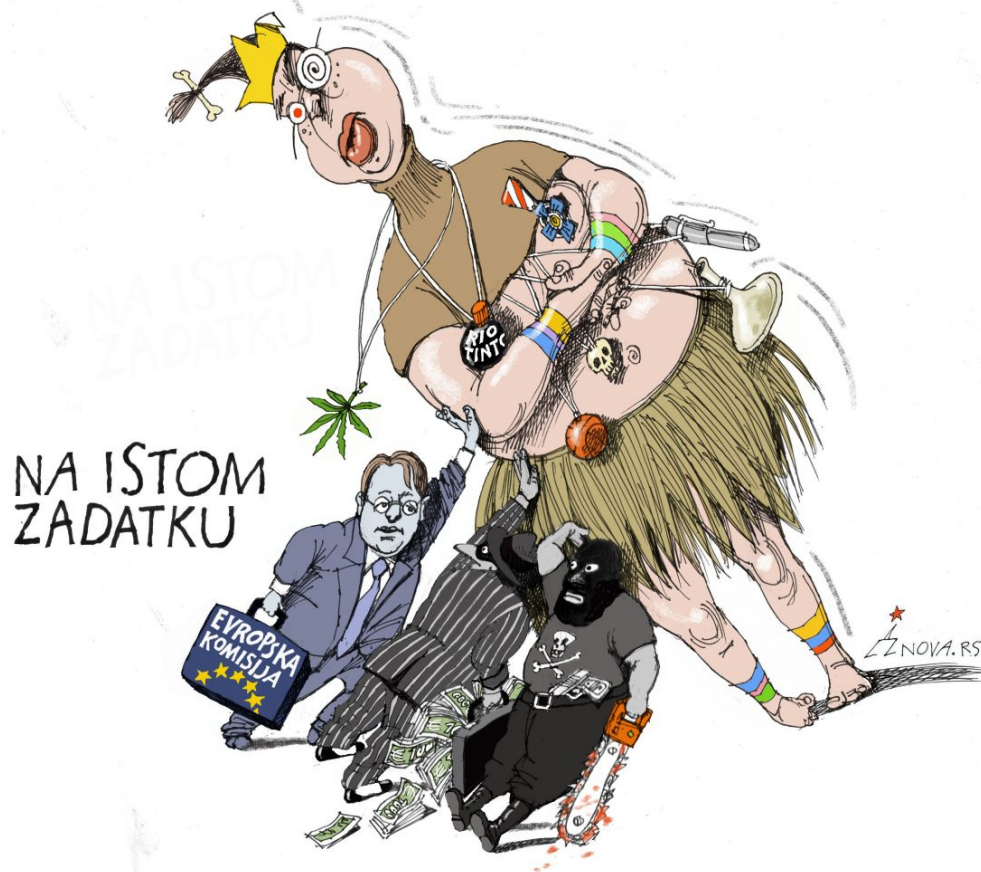
– То је само једна од превара, нимало оригинална, на којој ова власт овако дуго опстаје. Поистоветити себе са државом је стари трик намењен онима који лако падају на трикове, који не умеју или неће да мисле. А бојим се, таквих има много. Укратко, главни ликови у једној очигледној трагедији целог друштва нису карикатуристи или сатиричари, већ преваранти и криминалци на позицијама политичких водја, које су бескрупулозно отели.

Наслов књиге је одбројавање “10,9,8,7...” Стварно верујете да ће ускоро крај Вучића и његове странке? Велики сте оптимиста.

– Не, нисам оптимиста. Наслов књиге само нас све подсећа да одбројавање траје. Лично верујем да је размак између цифара велики и да је до нуле још далеко. Али се ка том, за њих нимало пријатном расплету, неумитно и све брже крећемо. Нервоза у очима и гримасама лажног цара и у редовима његове партије све је непријатнија и очигледнија. Нада је у овом тренутку најјачи лек и оружје које имамо. Без прецизног датума њиховог

краја можемо да живимо, али без наде не можемо.

Када посматрате Београд данас у односу на Београд пре 30 и 40 година, на пример, колико смо се као људи променили?

– Сви народи на свету имају своје специфичности, своје историјске, мање или веће заблуде којима се хране, грешке или слабе тачке у менталитету које их стално саплићу, али трагедија настаје када вас зајаше једна криминална, злочиначка власт, којој је једини задатак да прецизно идентификује све те слабе тачке и заблуде, а онда их, уз помоћ исто тако криминалних домаћих и страних саветника бриљантно користи са једним јединим циљем – да распамети и депримира нацију.

Опозиција је ужасно слаба из различитих разлога, и онда људи у новинарима и

јавним личностима виде потенцијалне нове лидере или опозиционаре који ће их спасити.

– Слуђени и депримирани народ не разуме да је једини задатак у овом тренутку срушити и онемогућити ову злочиначку власт и њеног манекена Вучића. Без успешне реализације тог задатка, немогуће је направити и један једини корак у добром правцу. Уместо тражења и измишљања нових лидера, било би много упутније да се људи тргну из ове неподношљиве летаргије и за почетак масовно ангажују на протестима и грађанским непослушностима, на позив постојећих представника опозиције. Тако се најлакше стиже и до нових имена.

Шта вас радује ових дана, у чему уживате? Неко ће помислити да сте стално у гарду када гледа ваше карикатуре, а то сигурно није тако.

– Да, док смишљам и цртам карикатуре, сасвим сигурно сам у гарду. Не може другачије. Када су ствари толико загађене и свакодневни живот обилује разлозима за јед, депресију, тугу, онда човек научи да ужива и у наизглед обичним стварима – у топлини коју осећа поред својих најближих, у читању мудрих или духовитих књига, или у четвородневној посети пријатном и цивилизованом Бечу и ономе што тај град нуди – од архитектуре, музеја, изложби (тренутно Модилјани у Албертини) до ресторана и занимљивих кафића.

Душан Петричић

10.9.8.7...

